

O. AUGUSTYN JANKOWSKI OSB — Tyniec

ROZWÓJ NAUK BIBLIJNYCH A POTRZEBY DUSZPASTERSTWA POLSKIEGO

Zadania polskich biblistów, zwłaszcza profesorów są następujące:

1. W zakresie kształtowania alumnów jako przyszłych duszpasterzy obok informowania o osiągnięciach naukowych ruchu biblijnego należy kłaść nacisk na metody praktycznego zastosowania ich wiedzy biblijnej. Duch syntezy — wielkie osiągnięcia biblistyki XX wieku — domaga się tego, by zaniechać stosowania jeszcze tu i ówdzie w seminariach metody dobrej tylko na Uniwersytecie — prowadzenia wykładów jedynie monograficznych z Pisma św. i to *per turnum*.

2. Duchowieństwo parafialne — jeżeli ma już teraz skorzystać w swej pracy z wyników rozwoju biblistyki i z owoców odnowy biblijnej — musi być odpowiednio dokształcane i informowane. Zadanie to mają spełniać kursy duszpasterskie i odpowiednia prasa. Trzeba przyznać, że rozwój nauk biblijnych znajdował dotąd odbicie we wszystkich czasopismach. Czy informacje zawarte w tych artykułach odpowiadały wszystkim możliwym realnie do zaspokojenia potrzebom duszpasterskim na tym odcinku, w to już chyba wolno wątpić. Stawiam zatem wniosek o jakąś centralną inicjatywę skupiającą wysiłki publikacyjne polskich biblistów. Dwumiesięcznik krakowski „*Ruch Biblijny i Liturgiczny*“ już teraz mógłby stać się organem wspólnym wszystkich polskich biblistów, przynajmniej ich trybuną dyskusyjną i kuźnicą wspólnych projektów.

3. Nie zapoznając bynajmniej dotychczasowych osiągnięć, zwłaszcza powojennych, a nawet biorąc pod uwagę to, co się drukuje lub przygotowuje, trzeba stwierdzić szczerze, że daleko nam do zaspokojenia potrzeb duszpasterskich, jeśli ma je ożywiać duch odnowy biblijnej, nawet pojęty na naszą skromniejszą miarę. Większość dotychczasowych inicjatyw należało do jednostek. Prac zespołowych na większą skalę dotąd w tym zakresie nie widzieliśmy. Narzuca się wniosek podjęcia jakiejś inicjatywy centralnej, choćby dlatego, że nas jest stosunkowo niewiele.

Waga samego zagadnienia jest tak wielka, iż do nas tu należy co najwyżej postawienie wniosków, a zdecydować, czy powinna powstać tego rodzaju inicjatywa, a następnie udzielić jej swego autorytetu i poparcia może jedynie odpowiednia władza kościelna.